

Kopie

Afgeleverd aan: mr

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Arrestnummer C/ 280 / 2018
Repertoriumnummer 2018 / 902
Datum van uitspraak 14 maart 2018
Rolnummer 2016/CO/1036
Nobenummer parket-generaal

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001060693-0001-0027-01-01-1

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

DE WOONINSPECTEUR

bevoegd voor de provincie Antwerpen,
met kantoren gevestigd te 2018 Antwerpen, Lange Kievitstraat 111
113 bus 55

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. _____, advocaat bij de balie

tegen

350

1. zaakvoester
geboren te _____ op _____
wonende te _____

Belgische

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door een door de voorzitter aangestelde tolk
die de daartoe vereiste eed heeft afgelegd

351

2.

zelfstandige

geboren te

) op

wonende te

Belg

beklaagde

afwezig

1. Ten laste gelegde feiten

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Te

A.

Bij inbreuk op artikel 433 decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn/haar onwettige of preciaire administratieve toestand of zijn/haar preciaire sociale toestand door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid,

met name

I. van 29 juli 2011 tot en met 19 maart 2013

PAGE 01-00001060693-0003-0027-01-01-4

de woning [redacted] gelegen op de gelijkvloerse verdieping van het pand te [redacted]
[redacted] verhuurd te hebben aan [redacted]

II. van 29 juli 2011 tot en met 19 maart 2013

een kamer [redacted] gelegen op de eerste verdieping van het pand te [redacted]
[redacted] verhuurd te hebben aan [redacted]

III. van 29 juli 2011 tot en met 19 maart 2013

een kamer [redacted] gelegen op eerste verdieping van het pand te [redacted]
[redacted] verhuurd te hebben aan [redacted]

IV. van 01 mei 2012 tot en met 19 maart 2013

een kamer [redacted] gelegen op de tweede verdieping van het pand [redacted]
[redacted] verhuurd te hebben aan [redacted]

V. van 05 maart 2012 tot 19 maart 2013

een kamer [redacted] gelegen op de tweede verdieping van het pand [redacted]
[redacted] verhuurd te hebben aan [redacted]

B.

bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20 §1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking, een woning die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning.

namelijk

in het onroerend goed gelegen te [redacted]
gekadastraerd als [redacted]
met een oppervlakte van 75 m²

eigendom van | | en |
bij akte verleden op | | door Notaris |

van 29 juli 2011 tot en met 19 maart 2013

de woning | | gelegen op de gelijkvloerse verdieping van voornoemd pand verhuurd te hebben aan |

C.

Bij inbreuk op artikel 2, 4 en 6 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers en thans de artikelen 2, 5, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode,

een kamerwoning of een kamer in het onroerend goed
gelegen te :
gekadastreerd als :
meteen oppervlakte van

eigendom van | | en | | , bij akte verleden op :

rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, welke niet beantwoordt aan de vereisten gesteld in de artikelen 4, 6 en 7 van het decreet van 04 februari 1997,

namelijk:

I. van 29 juli 2011 tot en met 19 maart 2013

een kamer : | | gelegen op de eerste verdieping van het voornoemde pand verhuurd te hebben aan

II. van 29 juli 2011 tot en met 19 maart 2013

een kamer : | | 3, gelegen op de eerste verdieping van voornoemd pand verhuurd te hebben aan

III. van 01 mei 2012 tot en met 19 maart 2013

een kamer : gelegen op de tweede verdieping van voornoemd pand verhuurd te hebben aan :

IV. van 05 maart 2012 tot en met 19 maart 2013

een kamer : gelegen op de tweede verdieping van voornoemd pand verhuurd te hebben aan :

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 28.880 EUR zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgte misdrijven waarbij de vermogensvoordelen rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, ... EUR

(art. 42, 3° Sw.)

- inzake woning : van 07.2011 tot en met 03.2013 = 21 x 350 euro = 7.350 euro
- inzake kamer : 07.2011 tot en met 03.2013 = 21 x 350 euro = 7.350 euro
- inzake kamer : 07.2011 tot en met 03.2013 = 21 x 320 euro = 6.720 euro
- inzake kamer : 05.2012 tot en met 03.2013 = 11 x 300 euro = 3.300 euro
- inzake kamer : 03.2012 tot en met 03.2013 = 13 x 320 euro = 4.160 euro

totaal: 28.880 euro

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikel 433 terdecies van het strafwetboek te horen veroordelen tot de verbeurdverklaring van het onroerend gelegen te :
: , gekadastreerd als :

het onroerend goed toebehorend aan beklaagde krachtens een akte van 05-02-2007 ontvangen op 8.2.2007, door notaris | : , notaris te :

overgeschreven op het hypotheekkantoor van : op :

PAGE 01-00001060693-0006-0027-01-01-4

Ref.:!

bedrag: 132,78 euro

(get) de hypotheekbewaarder, l

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, bij verstek gewezen ten aanzien van de beklaagden en en op tegenspraak ten aanzien van de eiser tot herstel op 20 april 2015 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1, werd als volgt beslist:

...

Voorafgaand

Tijdens het beraad is gebleken dat ingevolge een materiële vergissing in de dagvaarding de tenlasteleggingen respectievelijk dienen voorafgegaan te worden door de woorden "de eerste en de tweede".

...

Verleent akte aan de Wooninspecteur van haar vrijwillige tussenkomst.

Herstelt de materiële vergissing zoals hoger bepaald.

VEROORDEELT:

- eerste beklagde, hoofdens de vermengde feiten A, B en C tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van vijfmaal VIJFHONDERD EUR.

- tweede beklaagde, hoofdens de vermengde feiten A, B en C tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van vijfmaal VIJFHONDERD EUR.

Verplicht eerste en tweede veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op elk 150,00 EUR.

Verplicht eerste en tweede veroordeelde solidair tot betaling van de kosten van het geding belopende 335,45 EUR en tot een vergoeding van elk 51,20 EUR.

Zegt dat de geldboeten van elk vijfmaal 500 EUR, vermeerderd worden met 50 decimes, zodat die geldboeten elk vijfmaal 3000 EUR of 15.000 EUR bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraffen waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor ieder;

Verklaart verbeurd de vermogensvoordelen, lastens eerste en tweede beklaagde, namelijk 28.880 euro (zie de vordering van het Openbaar Ministerie dd. 8 juli 2014), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen cfr. artikel 42,3 en 43bis van het Strafwetboek.

Verklaart verbeurd het onroerend goed, gelegen te _____, gekadastraerd als _____, met een oppervlakte van 75 m² bij toepassing van artikel 433terdecies 5w, eigendom van veroordeelde en die voorwerp uitmaken van het misdrijf of die gediend hebben tot het plegen ervan.

Beveelt dat aan het pand gelegen te _____ gekadastraerd als _____ met een oppervlakte van _____, een andere bestemming moet gegeven worden volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij dat de woning moet worden gesloopt, tenzij de sloop verboden is op grond van de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, binnen een termijn van tien maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene.

Dat de Wooninspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Madtigt de Wooninspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

2.2.

Bij het vonnis, op verzet tegen voormeld verstekvonnis d.d. 20 april 2015, op tegenspraak gewezen op 21 november 2016 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1, werd als volgt beslist:

...

Wat betreft het vonnis dd. 25 januari 2016:

Zeï voor recht dat in het vonnis d.d. 20 april 2015 van de AC1 Correctionele Kamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Antwerpen (vonnisnummer 1977 - ontvangernummer 3582 en 3583), het volgende dient te worden vermeld op F°9, 4§:

namelijk:

"... gekadastraerd als : L en :
met een oppervlakte van 75 m², ..."

in plaats van:

"... gekadastraerd als :
met oppervlakte van 00 a 85 ca, ..."

PAGE 01-00001060693-0009-0027-01-01-4

Zei voor recht dat er in de toekomst van voornoemd vonnis geen enkele uitgifte, afschrift of uittreksel zal afgeleverd worden, zonder melding te maken van huidig verbeterend vonnis.

Legde de kosten van het geding, belopende van 268,62 EUR, ten laste van de Staat.

...

Verklaart de verzetten ontvankelijk;

...

De Rechtbank voor een goede rechtsbedeling, voegt de verzetten I [van beklagde
I] en II [van beklagde II] samen en rechtdoende door één vonnis;

...

- Betreffende de materiële vergissing in de geding inleidende dagvaarding

De rechtbank herstelt de materiële vergissing in de geding inleidende dagvaarding waar bij de tenlasteleggingen moet gelezen worden "de eerste en de tweede".

...

Verleent akte aan de Wooninspecteur van haar vrijwillige tussenkomst.

Herstelt de materiële vergissing zoals hoger bepaald.

VEROORDEELT:

- eerste beklagde I hoofdens de vermengde feiten A, B en C tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van vijfmaal VÍJFHONDERD EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf en de geldboete uitgesproken ten laste van eerste veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van één jaar vanaf heden,

PAGE 01-00001060693-0010-0027-01-01-4

- tweede beklagde hoofdens de vermengde feiten A, B en C tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van vijfmaal VIJFHONDERD EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf en de geldboete uitgesproken ten laste van tweede veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van één jaar vanaf heden,

Verplicht eerste en tweede veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk 25 EUR, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op elk 150 EUR.

Verplicht eerste en tweede veroordeelde solidair tot betaling van de kosten van het eerste vonnis zijnde 335,45 EURO.

Verplicht eerste veroordeelde tot betaling van de kosten van huidig vonnis op verzet, zijnde 158,29 EUR, daarin begrepen de kosten van de betekening van het vonnis bij verstek, het verstek te wijten zijnde aan beklagde en tot een vergoeding van 51,20 EURO.

Verplicht tweede veroordeelde tot betaling van de kosten van huidig vonnis op verzet, zijnde 164,05 EUR, daarin begrepen de kosten van de betekening van het vonnis bij verstek, het verstek te wijten zijnde aan beklagde en tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat de geldboeten van elk vijfmaal 500 EUR, vermeerderd worden met 50 decimes, zodat die geldboeten elk vijfmaal 3000 EUR of 15.000 EUR bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraffen waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor ieder;

Verklaart verbeurd de vermogensvoordelen, lastens eerste en tweede beklagde, ieder voor de helft, namelijk 28.880 euro (zie de vordering van het Openbaar Ministerie dd. 8 juli 2014), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen cfr. artikel 42 3° en 43bis van het Strafwetboek.

Verklaart verbeurd het onroerend goed, gelegen te _____, gekadastraerd als _____, met een oppervlakte van 75 m² bij toepassing van artikel 433terdecies Sw, die voorwerp uitmaken van het misdrijf of die gediend hebben tot het plegen ervan, alsmede de hiervoor in de plaats gekregen vermogensvoordelen.

Beveelt dat aan het pand gelegen te _____ gekadastraerd als _____ en _____ met een oppervlakte van _____ een andere bestemming moet gegeven worden volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij dat de woning moet worden gesloopt, tenzij de sloop verboden is op grond van de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, binnen een termijn van tien maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 150 EURO per dag vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene.

Zegt dat de Wooninspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen te Antwerpen, in geval het vonnis niet ten uitvoer wordt gelegd, ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de Wooninspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen te Antwerpen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hem gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

2.3.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 21 november 2016 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 2 december 2016 door de beklaagden _____ en _____ tegen al de beschikkingen _____
- op 7 december 2016 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen de beklaagden _____ en _____, tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied.

2.4.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 2 december 2016 door de beklaagden [redacted] en [redacted]
- op 7 december 2016 door het OPENBAAR MINISTERIE inzake de beklaagden [redacted] en [redacted]

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 14 februari 2018.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de wooninspecteur in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd,
- de beklaagde [redacted] in haar middelen van verdediging ontwikkeld door haarzelf.

De neergelegde stukken werden in het beraad betrokken.

De beklaagde [redacted], alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, is niet in persoon of bij advocaat verschenen op de terechtzitting van 14 februari 2018 en de zaak werd ten aanzien van hem bij verstek behandeld.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid en de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van de beklaagden zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven zijn nauwkeurig.

Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd in deze zaak tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven zijn nauwkeurig.

3. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk.

4.2. Omvang van het hoger beroep

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich daarom uit tot de schuldvraag voor de ten laste gelegde feiten onder A., B. en C., de straftoemeting en de herstellvordering.

5. Omschrijving van de feiten

1. De eerste rechter heeft terecht de tenlasteleggingen aangevuld met de woorden "*de eerste en de tweede*". Deze aanvulling volgt logisch uit het feit dat beide beklaagden als mededader worden vervolgd aan alle tenlasteleggingen.

2. Het hof merkt op dat in de omschrijving van de feiten onder tenlastelegging A. de woorden "*de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand*" van de slachtoffers wordt vermeld. Dit is de versie van artikel 433*decies* Strafwetboek voor de wijziging van dit artikel door artikel 33 van de wet van 26 november 2011 tot wijziging en aanvulling van het Strafwetboek teneinde het misbruik van de zwakke toestand van personen strafbaar te stellen, en de strafrechtelijke bescherming van kwetsbare personen tegen mishandeling uit te breiden (BS 23 januari 2012), in werking getreden op 2 februari 2012 – dit is voor de

tenlasteleggingen A.I, A.II en A.III tijdens de incriminatieperiode en voor de tenlasteleggingen A.IV en A.V voor de start van de incriminatieperiode.

De hierboven vermelde wet van 26 november 2011 maakte van artikel 433*decies* Sw een strengere strafwet daar in de sinds die wet van kracht zijnde nieuwe versie geen bijzonder kwetsbare toestand meer vereist is. De invoeging van de woorden *“maar ook ten gevolge van zijn/haar leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid”* is een nadere omschrijving van de precaire sociale toestand waarin een persoon zich kan bevinden. Dit alles belet dus niet dat indien bewezen is dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand of zijn/haar precaire sociale toestand, hij onder de huidige versie van de wet nog steeds strafbaar blijft (vergelijk met Cass. (2e k.) AR P.12.1030.N, 22 januari 2013 over de door dezelfde wet ingevoerde nieuwe verzwarende omstandigheid van artikel 433*septies* Sw). Wanneer, zoals voor de tenlasteleggingen A.I, A.II en A.III een voortdurend misdrijf is begonnen onder de gelding van één wet en wordt voortgezet onder een nieuwe wet die strenger is dan de vorige, is die nieuwe strengere strafwet bovendien toepasselijk, wanneer alle constitutieve bestanddelen van het misdrijf aanwezig zijn op het ogenblik dat de nieuwe wet van kracht wordt.

In de tenlasteleggingen A.I, A.II, A.III, A.IV en A.V moeten bovenvermelde woorden derhalve worden vervangen door de woorden *“de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid”*.

Het hof merkt ook op dat in de omschrijving van de feiten onder tenlastelegging A. de woorden *“de menselijke waardigheid”* worden vermeld. Tot voor de inwerkingtreding van artikel 2 van de wet van 29 april 2013 tot wijziging van artikel 433*decies* van het Strafwetboek ter verduidelijking van de bijzonder kwetsbare positie van een slachtoffer van huisjesmelkerij (BS 23 juli 2013) op 2 augustus 2013 – dit is na het einde van de incriminatieperiodes onder A. – werd dit in artikel 433*decies* Strafwetboek echter omschreven als *“de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken”*. Deze woorden moeten derhalve worden toegevoegd aan de omschrijving van de tenlastelegging als correcte wettelijke omschrijving van het misdrijf op het moment van de feiten. Deze zinsnede vormde echter onder de vroegere versie van artikel 433*decies* Strafwetboek geen afzonderlijk constitutief element maar was een precisering van het begrip *“misbruik maken*

van de (bijzonder) kwetsbare positie”, zodat de beklaagde die onder de voorgaande versie van de wet strafbaar was dit nog steeds blijft.

Samengenomen hebben deze aanvullingen van de tenlasteleggingen onder A. dus geen invloed op de strafbaarheid vandaag van de feiten maar behelzen slechts een correcte omschrijving van de feiten op het ogenblik dat zij werden gepleegd.

3. De strafbaarstelling voor tenlastelegging B. berustte op het moment van de feiten op artikelen 5 en 20 van de Vlaamse Wooncode, die met ingang van 11 augustus 2013 werd gewijzigd door het decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft (B.S. 1 augustus 2013). Deze wijziging beoogde de integratie van het vroegere Kamerdecreet in de Vlaamse Wooncode. Het hof stelt vast dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B., ook na bovenvermelde wetswijziging strafbaar zijn gebleven op basis van artikelen 5 en 20 Vlaamse Wooncode.

4. De strafbaarstelling voor tenlastelegging C. berustte op het moment van de feiten op artikel 17 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers (Kamerdecreet). Dit Kamerdecreet werd echter bij decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft (B.S. 1 augustus 2013) met ingang van 11 augustus 2013 opgeheven en geïntegreerd in het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (Vlaamse Wooncode). De kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers werden vastgelegd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 12 juli 2013 (B.S. 1 augustus 2013). De Vlaamse Wooncode bevat nu een definitie van ‘kamer’ in art. 2 §1 10° bis. Het hof stelt vast dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C. ook na deze wetswijziging strafbaar zijn gebleven op basis van artikelen 5 en 20 Vlaamse Wooncode.

6. Motivering ten gronde

6.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten onder A., B. en C. zoals hiervoor omschreven en aangevuld bewezen gebleven.

De tenlasteleggingen onder A. zijn bewezen. De beklaagde [REDACTED] wierp ter terechtzitting enkel op dat de huurders reeds aanwezig waren voor de aankoop van de woning samen met haar echtgenoot, beklaagde [REDACTED], en dat na de aanvankelijke vaststellingen geen huur meer werd betaald door de inwoners. Dit doet geen afbreuk aan de bewezenverklaring van de huisjesmelkerij.

Dat de bewoners verkeerden in een kwetsbare toestand zoals bedoeld in artikel 433*decies* Strafwetboek blijkt voldoende uit de beschikbare informatie:

- [REDACTED] (tenlastelegging A.I) had een precaire verblijfstitel en verklaarde af en toe te werken en "dop" te krijgen (stuk 109);
- [REDACTED] (tenlastelegging A.II) had een precaire verblijfstitel en verklaarde OCMW-steun te ontvangen (stuk 44);
- [REDACTED] (tenlastelegging A.III) was een vluchteling met verblijfstitel en verklaarde OCMW-steun te ontvangen (stuk 84);
- [REDACTED] (tenlastelegging A.IV) kon geen geldige verblijfsdocumenten voorleggen en verklaarde dat hij werd geholpen door vrienden voor zijn onderhoud (stuk 78);
- [REDACTED] (tenlastelegging A.V) was een Afghaanse vluchteling met verblijfstitel en verklaarde OCMW-steun te ontvangen (stuk 73).

Van deze toestand werd misbruik gemaakt door de beklaagden die als eigenaars van de woningverhuurden aan deze personen en gedurende de incriminatieperiode dus alleszins de bedoeling hadden daarmee een profijt te realiseren. Dit profijt was abnormaal gelet op de zeer gebrekkige staat van de woning en van de kamers (zie ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring).

De tenlasteleggingen onder B. en C. zijn bewezen aan de hand van de materiële vaststellingen van gebreken aan de woning en de kamers.

2. De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A. (zoals hierboven aangevuld), B. en C. voor beide beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

De zwaarste straf is deze voor de tenlasteleggingen onder A.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

PAGE 01-00001060693-0017-0027-01-01-4

- de persoon van de beklaagden,
- de strafrechtelijke voorgaanden van de beklaagde die een correctionele veroordeling opliep wegens inbreuken op de economische wetgeving en meerdere veroordelingen opliep wegens verkeersinbreuken en het blanco strafregister van de beklaagde
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een gebrek aan respect voor de situatie waarin kwetsbare huurders verkeren en welke een inbreuk betekenen op de levenskwaliteit en de persoonlijke levenssfeer van de huurders.

Daarom werd aan elk van de beklaagden door de eerste rechter om oordeelkundige redenen, beaamd en overgenomen door het hof, een wettige, passende en aangepaste bestraffing opgelegd onder de vorm van de minimumhoofdgevangenisstraf van 6 maanden en de minimumgeldboete van 5 x 500 euro.

Zowel de gevangenisstraf als de geldboete moeten de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moeten hen leren de woonkwaliteitsnormen te respecteren en geen misbruik te maken van de personen in kwetsbare situaties voor eigen geldgewin.

Gelet op de specifieke omstandigheden van de zaak - de beklaagde legde ter terechtzitting uit hoe zij en haar echtgenoot in zware financiële moeilijkheden raakten door deze feiten met een openbare verkoop van de gehypothekeerde woning tot gevolg (waarover in eerste aanleg ook stukken werden neergelegd) - worden voor beide beklaagden de hoofdgevangenisstraf opgelegd met uitstel van de tenuitvoerlegging voor een termijn van 3 jaar. De geldboetes worden voor de helft opgelegd met uitstel van de tenuitvoerlegging voor een termijn van 3 jaar.

Deze uitstellen en de eraan gekoppelde termijnen moeten de beklaagden ontraden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en moeten hen tegelijk duidelijk maken dat de door hen gepleegde misdrijven niet slechts verwaarloosbare formaliteiten zouden betreffen.

De duur van de vervangende gevangenisstraffen is aangepast aan de omvang van de geldboetes.

Gezien de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie wordt bij toepassing van artikel 42,3° en artikel 43bis Sw. tevens de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen verworven ingevolge het verhuren van de woning/kamers opgelegd.

PAGE 01-00001060693-0018-0027-01-01-4

Overeenkomstig artikel 42, 3° Strafwetboek kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen worden verbeurdverklaard. Indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde dient de rechter de geldwaarde ervan te ramen en kan een equivalent bedrag worden verbeurd verklaard (artikel 43bis Sw.). De ontvangen huurgelden zijn rechtstreekse vermogensvoordelen van de bewezen gebleven misdrijven onder tenlasteleggingen A, B. en C. Deze huurgelden kunnen niet worden gevonden in het vermogen van de beklaagden zodat de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag.

De vermogensvoordelen werden door het Openbaar Ministerie begroot op basis van de huurprijzen op een totaalbedrag van 28.880 euro (zie dagvaarding). De eerste rechter heeft de vermogensvoordelen correct begroot op dit bedrag van 28.880 euro, ten aanzien van elk van de beklaagden voor de helft, zijnde 14.440 euro.

Artikel 8 §1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende opschorting, het uitstel en de probatie, gewijzigd bij artikel 52 van de wet van 11 februari 2014 houdende diverse maatregelen ter verbetering van de invordering van de vermogensstraffen en de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 8 april 2014) en opnieuw gewijzigd bij artikel 37 van de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, bepaalt thans dat de tenuitvoerlegging van de veroordeling tot een straf van verbeurdverklaring in geen enkel geval kan worden uitgesteld. Een gelijkaardige regel werd ingevoerd met de eerste wetwijziging door de vermelde wet van 11 februari 2014. Op grond van artikel 2 van het Strafwetboek was deze nieuwe bepaling slechts van toepassing op feiten gepleegd na inwerkingtreding van deze wet op 18 april 2014. Voor de bewezen verklaarde feiten met incriminatieperiodes die lopen tot 19 maart 2013, kan de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen dus wel nog worden opgelegd met uitstel van de tenuitvoerlegging.

Gelet op de hoger geschetste specifieke omstandigheden van de zaak wordt de bijzondere verbeurdverklaring voor elk van de beklaagden deels met uitstel van de tenuitvoerlegging opgelegd zoals hierna bepaald voor een termijn van 3 jaar.

Artikel 433terdecies, lid 2 en 3 Strafwetboek bepaalt dat de bijzondere verbeurdverklaring zoals bedoeld in artikel 42, 1° Strafwetboek, wordt toegepast op de schuldigen aan het misdrijf bedoeld in artikel 433decies Strafwetboek, zelfs ingeval de zaken waarop zij betrekking heeft niet het eigendom van de veroordeelde zijn, zonder dat deze verbeurdverklaring evenwel afbreuk kan doen aan de rechten van de derden op de goederen die verbeurd zouden kunnen worden verklaard. Zij moet in dezelfde

omstandigheden ook worden toegepast op het roerend goed, het deel ervan, het onroerend goed, de kamer of enige andere ruimte bedoeld in artikel 433*decies* Strafwetboek.

Ze kan ook worden toegepast op de tegenwaarde van deze roerende of onroerende goederen die werden vervreemd tussen het tijdstip waarop het misdrijf werd gepleegd en de definitieve rechterlijke beslissing. Deze verbeurdverklaring van de tegenwaarde is dan wel een facultatieve straf (vergelijk Cass. AR P.13.0541.N 4 november 2014).

Het onroerend gelegen te _____, gekadastraerd als _____ en _____ werd terecht verbeurd verklaard door de eerste rechter. Voor zover de eerste rechter met de zinsnede “alsmede de hiervoor in de plaats gekregen vermogensvoordelen” tevens de tegenwaarde van dit onroerend goed wenste verbeurd te verklaren gebeurde dit op niet-gemotiveerde wijze. Er is bovendien te weinig informatie in het strafdossier te vinden over de tegenwaarde van het onroerend goed dat openbaar werd verkocht. Bovendien kon niet tegelijk de verplichte verbeurdverklaring van het onroerend goed worden uitgesproken en de facultatieve verbeurdverklaring van de tegenwaarde van dat goed. Het bestreden vonnis wordt in die zin hervormd.

6.2. Herstelvordering

De wooninspecteur vordert om het bestreden vonnis te bevestigen en aldus de beklaagden te veroordelen tot het uitvoeren van werken waardoor het pand zou voldoen aan de woonkwaliteitsnormen. Aangezien in casu dient vastgesteld te worden dat het pand niet in aanmerking komt voor renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken, gelet op de stedenbouwkundige inbreuk die op het pand rust, vordert de wooninspecteur dat zou worden bevolen dat de overtreders aan het pand een andere bestemming moeten geven volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij de woning moeten slopen, tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen. De wooninspecteur vordert dat de werken dienen uitgevoerd binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag na vernoemde termijn, niet zijnde een dwangsomtermijn. Tevens vordert de wooninspecteur dat, voor het geval de overtreders in gebreke blijven de bevolen werken zelf uit te voeren, dient te worden bevolen dat de wooninspecteur ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel kan voorzien en dat hij zou worden gemachtigd de kosten bedoeld in artikel 15, 51, 6de lid Vlaamse Wooncode te verhalen op de veroordeelden. De wooninspecteur vordert tenslotte dat de uitspraak uitvoerbaar bij voorraad zou worden verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad heeft zich aangesloten bij deze herstellvordering bij besluit van 21 februari 2014 (stuk 213).

De herstelmaatregelen van artikel 20bis Vlaamse Wooncode beogen als een bijzondere vorm van teruggave, de gevolgen van de door artikel 20, §1, Vlaamse Wooncode bedoelde misdrijven teniet te doen en de krachtens artikel 5 Vlaamse Wooncode vastgestelde vereisten en normen te verwezenlijken. Uit de tekst van de artikelen 5, 20 en 20bis Vlaamse Wooncode, hun ontstaansgeschiedenis en de doelstellingen van de decreetgever volgt dat het gevorderde herstel in hoofdorde tot integraal herstel moet strekken, dit wil zeggen tot het wegwerken van alle gebreken aan het onroerend goed teneinde het te laten voldoen aan de vereisten en normen vastgesteld krachtens artikel 5 Vlaamse Wooncode. Behoudens een vastgesteld integraal herstel, mag de vordering slechts worden afgewezen in het geval van kennelijke onredelijkheid.

Indien het integraal herstel, dat strekt tot het wegwerken van alle gebreken aan het onroerend goed teneinde het te laten voldoen aan de vereisten en normen vastgesteld krachtens artikel 5 Vlaamse Wooncode, als principiële herstelmaatregel volgens de rechter niet mogelijk is, dient de alternatieve maatregel van de herbestemming of de sloop te worden bevolen.

Het hof merkt op dat het loutere feit dat de woning inmiddels aan derden werd verkocht de herstellvordering niet zonder voorwerp maakt, aangezien deze *in rem* werkt. Er ligt geen bewijs voor dat aan het onroerend goed inmiddels een nieuwe bestemming werd gegeven of dat het gesloopt werd, zodat de vordering van de wooninspecteur nog actueel is.

Voor het overige is de herstellvordering van de wooninspecteur zowel intern als extern wettig en beoogt, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door beklagden gepleegde misdrijven. Deze herstellvordering is gemotiveerd vanuit het oogpunt van elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten en is derhalve niet kennelijk onredelijk. In ieder geval kan niet tot de onredelijkheid van de herstellvordering worden besloten om loutere redenen dat het pand inmiddels werd verkocht.

Gelet op de inmiddels verstreken tijd sinds de gepleegde feiten bepaalt het hof de termijn voor het uitvoeren van de werken op 10 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest teneinde beklagden de gelegenheid te geven zich aan de hen opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het hof acht het, gelet op de specifieke omstandigheden van deze zaak en een gebrek aan informatie over de huidige stand van zaken van het onroerend goed, onnodig om een dwangsom op te leggen.

Gelet op de actuele situatie ziet het hof ook geen dwingende redenen om dit arrest uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

7. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 187, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211, 211bis, 282 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 42, 43, 43bis, 50, 65, 66, 433decies, 433terdecies van het Strafwetboek
- 1, 2, 5, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 4, 6, 7, 17, 17bis, 17ter van het decreet van 4 februari 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1, 8 van de wet van 29 juni 1964

8. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak ten aanzien van de wooninspecteur en de beklagde
en bij verstek ten aanzien van de beklagde ;

Rechtdoende met eenparigheid van stemmen;

PAGE 03-00001060693-0022-0027-01-01-4

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Vult de tenlasteleggingen aan zoals hierboven bepaald onder rubriek 5. van dit arrest;

1. Op strafrechtelijk gebied

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten onder A. (zoals aangevuld), B. en C.;

1.1. inzake beklagde

Veroordeelt de beklagde wegens de vermengde feiten A. (zoals aangevuld), B. en C. tot:

- een gevangenisstraf van ZES MAANDEN met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden
- een geldboete van (5 x 500 euro =) TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO gebracht op VIJFTIENDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van (5 x 250 euro) = DUIZEND TWEEHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op ZEVENDUIZEND VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN, zodat een gedeelte van (5 x 250 euro) = DUIZEND TWEEHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op ZEVENDUIZEND VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN effectief blijft;

Stelt vast de feiten werden gepleegd zowel voor als na 1 januari 2012, doch niet na 31 december 2016;

Verklaart ten aanzien van deze beklagde als rechtstreeks verkregen vermogensvoordelen verbeurd het bedrag van VEERTIENDUIZEND VIERHONDERDVEERTIG EURO, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van TIENDUIZEND EURO, zodat de verbeuring van een gedeelte van VIERDUIZEND VIERHONDERDVEERTIG EURO effectief blijft;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

1.2. inzake beklaagde

Veroordeelt de beklaagde wegens de vermengde feiten A. (zoals aangevuld), B. en C. tot:

- een gevangenisstraf van ZES MAANDEN met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden
- een geldboete van (5 x 500 euro =) TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO gebracht op VIJFTIENDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van (5 x 250 euro) = DUIZEND TWEEHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op ZEVEN DUIZEND VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN, zodat een gedeelte van (5 x 250 euro) = DUIZEND TWEEHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op ZEVEN DUIZEND VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN effectief blijft;

Stelt vast de feiten werden gepleegd zowel voor als na 1 januari 2012, doch niet na 31 december 2016;

Verklaart ten aanzien van deze beklaagde als rechtstreeks verkregen vermogensvoordelen verbeurd het bedrag van VEERTIENDUIZEND VIERHONDERDVEERTIG EURO, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van TIENDUIZEND EURO, zodat de verbeuring van een gedeelte van VIER DUIZEND VIERHONDERDVEERTIG EURO effectief blijft;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

1.3. verbeurdverklaring overeenkomstig artikel 433terdecies Sw.

Verklaart tevens ten aanzien van beide beklaagden het onroerend goed, te
gekadaastreerd als _____ en _____ verbeurd;

2. Herstelvordering wooninspecteur

Beveelt beklaagden aan het pand gelegen te _____ gekadaastreerd als _____ een andere bestemming te geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 dan wel tot de sloop over te gaan, tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, binnen de termijn van TIEN MAANDEN vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt voor het geval de herstelmaatregelen door de overtreder niet binnen 10 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest worden uitgevoerd, zoals hiervoor gezegd, dat de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad _____ ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklagde, op grond van art. 20bis 57 van het decreet houdende de Vlaamse Wooncode;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

3. De kosten

Laat de kosten van de tolk ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de overige kosten van de strafvordering en de herstelvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 464,59 euro;

Veroordeelt de beklagde _____ tot de kosten van haar verzet in eerste aanleg, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 134,35 euro, hierin begrepen de kosten van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan haarzelf te wijten zijnde;

Veroordeelt de beklagde tot de kosten van zijn verzet in eerste aanleg, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 128,59 euro, hierin begrepen de kosten van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan hemzelf te wijten zijnde.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C4 (voorheen kamer 12), samengesteld uit:

raadsheer d.d. voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 14 maart 2018

uitgesproken door , raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

met bijstand van griffier

